

Arrest

nr. 343 938 van 31 maart 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 17 maart 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 december 2025 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 3 december 2025.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI, loco advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker, die verklaart de Egyptische nationaliteit te bezitten, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij zijn huidig vierde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal

evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof gehecht kon worden aan zijn verklaringen betreffende de dood van zijn dochter H., zijn anti-islamitische activiteiten op sociale media en zijn (en zijn vaders) problemen met de Egyptische autoriteiten. De Raad bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 227 248 van 9 oktober 2019. Betreffende zijn bekering tot het christendom en zijn doop op 20 april 2019 oordeelde de Raad voorts dat er geen geloof kon worden gehecht aan zijn beweerde bekering tot het christendom, en zeker niet aan het oprecht karakter van deze bekering.

In het kader van zijn tweede verzoek nam de commissaris-generaal een beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)". Zijn beroep tegen deze beslissing werd verworpen bij 's Raads arrest nr. 238 072 van 7 juli 2020.

In het kader van zijn derde verzoek nam de commissaris-generaal een beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)". Hij diende geen beroep in tegen deze beslissing.

In het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming herhaalt verzoeker zijn vrees voor een gevangenisstraf en verwijst naar het vonnis. Ter staving van zijn huidig verzoek om internationale bescherming legt hij volgende documenten neer: een brief van zijn advocaat, het vonnis dat tegen hem uitgesproken is, de enveloppe waarin het vonnis gestuurd werd, e-mails met betrekking tot genetische tests, en een uittreksel van een chat-gesprek met F. en A..

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt onder meer op goede gronden gemotiveerd dat:

(i) met betrekking tot de verklaringen die hij aflegt in zijn huidig verzoek kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit motieven die hij in het kader van zijn eerdere verzoeken heeft uiteengezet, namelijk zijn vermeende problemen met de Egyptische autoriteiten vanwege zijn activiteiten op YouTube en daaropvolgende veroordeling wegens godslastering. Hij voerde in zijn eerste verzoek reeds aan dat zijn vader in juni 2018 tweemaal werd meegenomen en ondervraagd door de Egyptische autoriteiten omwille van zijn activiteiten op YouTube. De Raad oordeelde dat op terechte en pertinente wijze gemotiveerd werd door het CGVS dat de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten vanwege de Egyptische autoriteiten naar aanleiding van zijn beweerde activiteiten op YouTube geheel ongeloofwaardig waren en dat er evenmin geloof gehecht kon worden aan zijn activiteiten op YouTube.

(ii) de documenten die hij in zijn huidig verzoek neerlegt, evenmin kunnen worden beschouwd als nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming in zijn hoofde aanzienlijk groter maken.

(iii) er in Egypte actueel geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, noch dat er sprake is van willekeurig geweld. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Egypte een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die verzoeker heeft aangebracht in het kader van zijn huidig volgend verzoek om internationale bescherming, elementen die zij afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van zijn

reeds eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

7. De Raad wijst er op dat het een evidentie is dat bij de beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerder verzoek zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van een vorig verzoek. Dat deze in het nadeel van verzoeker spelen, is geen aanwijzing dat de commissaris-generaal niet zou onderzocht hebben of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

8. In tegenstelling tot wat verzoeker op algemene en weinig of niet ernstige wijze voorhoudt, wordt er door de commissaris-generaal weldegelijk een onderzoek gevoerd naar en rekening gehouden met de door hem in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming aangebrachte elementen, zoals blijkt uit de vaststellingen in de bestreden beslissing: "Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt in uw vierde en huidige verzoek kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit motieven die u in het kader van uw eerdere verzoeken hebt uiteengezet, namelijk uw vermeende problemen met de Egyptische autoriteiten vanwege uw activiteiten op YouTube en daaropvolgende veroordeling wegens godslastering (verklaring volgend verzoek, 17-19). U voerde in uw eerste verzoek reeds aan dat uw vader in juni 2018 tweemaal werd meegenomen en ondervraagd door de Egyptische autoriteiten omwille van uw activiteiten op YouTube. De RvV oordeelde dat op terechte en pertinente wijze gemotiveerd werd door het CGVS dat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten vanwege de Egyptische autoriteiten naar aanleiding van uw beweerde activiteiten op YouTube geheel ongeloofwaardig zijn en dat er evenmin geloof gehecht kan worden aan uw activiteiten op YouTube (arrest RvV nr. 227 248–p.11-13).

De documenten die u in dit verzoek neerlegt kunnen evenmin worden beschouwd als nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming in uw hoofde aanzienlijk groter maken. Ten eerste legt u de originele versie van het vonnis wegens godslastering (doc.2) en de originele enveloppe (doc.3) neer. U legde in uw derde verzoek reeds een kopie van dit vonnis neer. In de beoordeling van uw derde verzoek werd vastgesteld dat het vonnis de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet kan herstellen. De inhoud ervan stemde immers niet overeen met uw verklaringen. De originele enveloppe die u neerlegt, waarvan u stelt dat het de plastic omslag is waarmee dit vonnis u werd bezorgd (verklaring volgend verzoek, 19), kan ook niet dienen om enige authenticiteit aan dit vonnis te verschaffen gezien hier eerder wat mee naar u zou kunnen zijn opgestuurd. Het originele vonnis dat u nu voorlegt en de originele enveloppe kunnen dan ook niet als niet nieuwe elementen beschouwd worden. Ten tweede legt u een vermeend uittreksel van een privé-chat (doc.5) en bijhorende duiding van uw advocaat (doc.1) neer. De duiding van uw advocaat die u neerlegt is niet consistent met uw eerdere verklaringen. U verklaarde in het kader van uw derde verzoek dat de politie de video op basis waarvan het vonnis uitgesproken werd aan uw vader liet zien. U zei niets over een uitzending met de heer B. (verklaring volgend verzoek, 14.10.2022, 19). Uw advocaat verklaart dat u op basis van een video van begin 2019 met de heer B. veroordeeld werd (doc.1) (<https://youtu.be/mt5NyJSYnCU?si=c3KpC-ASFK59UPcK>). Er wordt hier opnieuw verwezen naar een video van het kanaal "Ex-Muslim Show". De Raad oordeelde dat het niet geloofwaardig is dat dit uw YouTube kanaal is. Hieruit volgt dat het evenmin geloofwaardig is dat u de video met B. gemaakt hebt. Het is dan ook weinig aannemelijk dat u een chatgesprek gehad zou hebben over een uitzending die u niet gemaakt hebt. Daarnaast betreft het een zelfgemaakt screenshot uit Facebook, hetgeen gemakkelijk door u gefabriceerd kan zijn zonder medewerking van B.. De bewijswaarde van dit gesprek is dus bijzonder relatief en volstaat niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen. Tenslotte legt u e-mails met betrekking tot genetische tests neer (doc.4). U legt dit document neer zonder enige beschrijving en u maakt dus niet aannemelijk dat het enig verband houdt met uw vrees ten opzichte van Egypte."

Door louter te verwijzen naar (de inhoud van) zijn voorgelegde documenten, brengt hij geen dwingende argumenten of concrete gegevens bij die een ander licht werpen op de voorgaande vaststellingen en slaagt er niet in om deze te ontkrachten. Hij toont verder (nog steeds) niet aan dat hij de beheerder zou zijn van het YouTube kanaal door louter te beweren "dat zij de enige is die kan inloggen op dat account en dat het weldegelijk haar eigendom is en alles wat gepost werd naar haar terug te leiden is."

9. De Raad ziet niet in waarom verweerder een onderzoek zou moeten hebben gevoerd naar de eventuele gevolgen bij een bekering tot een ander religie dan de islam in Egypte, gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn relaas.

10. Bijgevolg lijkt verzoeker geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3. Aanvullende nota

Verzoeker dient op 19 februari 2026 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingen-wet een aanvullende nota in waarbij hij 30 pagina's screenshots neerlegt ter staving van zijn betrokkenheid bij en beheer van het betrokken YouTube-kanaal.

4.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

4.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

5. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 20 februari 2026 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1571 legt de eed af en tolkt Arabisch – Nederlands.

De voorzitter verwijst naar de gronden van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoeker stelt dat hij bij zijn huidig, vierde verzoek wel degelijk een element heeft bijgebracht dat de kans op internationale bescherming vergroot, met name het originele Egyptische vonnis waarbij hij wegens godslastering wordt veroordeeld tot vijf jaar gevangenis. Verder heeft hij bij zijn aanvullende nota screenshots van zijn Gmail-account en van YouTube gevoegd, waaruit blijkt dat het YouTube-kanaal ‘Ex-muslim show’ effectief het zijne is en hij dit actief beheert. Verzoeker legt uit hoe dit technisch in zijn werk gaat en geeft de voorzitter hiervan inzage op zijn smartphone. Aangezien thans vaststaat dat voormeld YouTube-kanaal hem toebehoort, geeft hij blijk van een doorgedreven activisme en hij meent dat voormelde beschikking een herhaling van de bestreden beslissing inhoudt, maar faalt op het vlak van de inhoudelijke toetsing. De elementen die thans voorliggen maken de kans op bescherming aanzienlijk groter en zowel verweerder als de Raad steunen hun beoordeling teveel op elementen uit het verleden die zonder verder onderzoek worden doorgetrokken naar het heden. In dit verband maakt verzoeker gewag van “een cirkelredenering”. Verzoeker wijst er ook op dat het probleem van de publieke perceptie van (vermeende) blasfemie in Egypte totaal niet wordt besproken en stelt dat hij een onmenselijke behandeling zal ondergaan indien hij er in de gevangenis zou belanden. Verder bevraagd, stelt verzoeker nog dat ten tijde van zijn eerste beschermingsverzoek geen geloof werd gehecht aan de dood van zijn dochter. Sindsdien heeft hij dienstige stukken bijgebracht, maar hij heeft nooit een “tweede interview” gekregen. Doorheen zijn vier beschermingsverzoeken werd hij slechts eenmaal ten gronde gehoord door verweerder; zijn enige vraag bestaat erin om nogmaals te worden gehoord.”

6.1. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker naar aanleiding van zijn huidig vierde beschermingsverzoek vasthoudt aan zijn initieel aangebrachte vluchtmotieven en nogmaals stelt dat hij zal worden gearresteerd in geval van terugkeer naar Egypte omwille van zijn activiteiten op YouTube en de daaropvolgende veroordeling wegens godslastering. In het kader van zijn vorige beschermings-verzoeken werd al geoordeeld dat hieraan geen geloof kan worden gehecht.

Verzoeker herhaalt in het kader van zijn huidige beschermingsverzoek zijn vrees voor een gevangenisstraf en verwijst naar het in het kader van zijn vorig beschermingsverzoek neergelegd vonnis dat tegen hem zou zijn uitgesproken.

In de bestreden beslissing wordt hierover gemotiveerd als volgt:

“Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt in uw vierde en huidige verzoek kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit motieven die u in het kader van uw eerdere verzoeken hebt uiteengezet, namelijk uw vermeende problemen met de Egyptische autoriteiten vanwege uw activiteiten op YouTube en daaropvolgende veroordeling wegens godslastering (verklaring volgend verzoek, 17-19). U voerde in uw eerste verzoek reeds aan dat uw vader in juni 2018 tweemaal werd meegenomen en ondervraagd door de Egyptische autoriteiten omwille van uw activiteiten op YouTube. De RvV oordeelde dat op terechte en pertinente wijze gemotiveerd werd door het CGVS dat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten vanwege de Egyptische autoriteiten naar aanleiding van uw beweerde activiteiten op YouTube geheel ongeloofwaardig zijn en dat er evenmin geloof gehecht kan worden aan uw activiteiten op YouTube (arrest RvV nr. 227 248– p.11-13).

De documenten die u in dit verzoek neerlegt kunnen evenmin worden beschouwd als nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming in uw hoofde aanzienlijk groter maken. Ten eerste legt u de originele versie van het vonnis wegens godslastering (doc.2) en de originele enveloppe (doc.3) neer. U legde in uw derde verzoek reeds een kopie van dit vonnis neer. In de beoordeling van uw derde verzoek werd vastgesteld dat het vonnis de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet kan herstellen. De inhoud ervan stemde immers niet overeen met uw verklaringen. De originele enveloppe die u neerlegt, waarvan u stelt dat het de plastic omslag is waarmee dit vonnis u werd bezorgd (verklaring volgend verzoek, 19), kan ook niet dienen om enige authenticiteit aan dit vonnis te verschaffen gezien hier eerder wat mee naar u zou kunnen zijn opgestuurd. Het originele vonnis dat u nu voorlegt en de originele enveloppe kunnen dan ook niet als niet nieuwe elementen beschouwd worden. Ten tweede legt u een vermeend uittreksel van een privé-chat (doc.5) en bijhorende duiding van uw advocaat (doc.1) neer. De duiding van uw advocaat die u neerlegt is niet consistent met uw eerdere verklaringen. U verklaarde in het kader van uw derde verzoek dat de politie de video op basis waarvan het vonnis uitgesproken werd aan uw vader liet zien. U zei niets over een uitzending met de heer B. (verklaring volgend verzoek, 14.10.2022, 19). Uw advocaat verklaart dat u op basis van een video van begin 2019 met de heer B. veroordeeld werd (doc.1) (<https://youtu.be/mt5NyJSYnCU?si=c3KpC-ASFK59UPcK>). Er wordt hier opnieuw verwezen naar een video van het kanaal “Ex-Muslim Show”. De Raad oordeelde dat het niet geloofwaardig is dat dit uw YouTube kanaal is. Hieruit volgt dat het evenmin geloofwaardig is dat u de video met B. gemaakt hebt. Het is dan ook weinig aannemelijk dat u een chatgesprek gehad zou hebben over een uitzending die u niet gemaakt hebt. Daarnaast betreft het een zelfgemaakt screenshot uit Facebook, hetgeen gemakkelijk door u gefabriceerd kan zijn zonder medewerking van B.. De bewijswaarde van dit gesprek is dus bijzonder relatief en volstaat niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen. Tenslotte legt u e-mails met betrekking tot genetische tests neer (doc.4). U legt dit document neer zonder enige beschrijving en u maakt dus niet aannemelijk dat het enig verband houdt met uw vrees ten opzichte van Egypte.” (eigen onderlijning)

6.2. De Raad stelt vast dat verzoeker heden in het kader van zijn beroepsprocedure talrijke nieuwe stukken voegt aan zijn aanvullende nota van 19 februari 2026. Hij legt bijkomend 30 pagina's screenshots neer ter staving van zijn betrokkenheid bij en beheer van het betrokken YouTube-kanaal. In de aanvullende nota wordt hierover het volgende toegelicht: *“Uit de screenshots van de Gmail-account (p. 1–23 van stuk 1) blijkt dat verzoekende partij talrijke notificaties ontvangt van YouTube, waaronder meldingen van nieuwe reacties, nieuwe abonnees en andere kanaalgerelateerde activiteiten. Deze e-mails worden uitsluitend verzonden naar de geregistreerde eigenaar of beheerder van het kanaal. De frequentie en spreiding in de tijd tonen aan dat het gaat om een actief en publiek kanaal met reële interactie.*

Op pagina 24 van stuk 1 is het Google-account zichtbaar waarop de geboortedatum 1 oktober 1980 vermeld staan. Deze gegevens stemmen overeen met de identiteitsgegevens van verzoekende partij in het administratief dossier. Hiermee wordt de koppeling tussen verzoekende partij en het betrokken Google/YouTube-account objectief aangetoond.

Verder tonen de screenshots van YouTube Studio (p. 25–26) dat verzoekende partij toegang heeft tot de “back-end” van het kanaal (“Channel content”), waar gepubliceerde video's, hun status en publicatiedata zichtbaar zijn. Enkel de effectieve eigenaar of beheerder beschikt over toegang tot deze beheeromgeving.

De analytics-pagina's (p. 27–30 van stuk 1) bevestigen bovendien het reële bereik van het kanaal. Zo blijkt onder meer dat het kanaal 852 abonnees telt (p. 29 van stuk 1) en dat er in de laatste 28 dagen 260 views werden geregistreerd (p. 30 van stuk 1). Deze gegevens tonen aan dat de religiekritische inhoud daadwerkelijk publiek werd verspreid en een aanzienlijk bereik heeft gekend.”

Ter zitting legt verzoeker uit hoe dit technisch in zijn werk gaat en geeft hij de voorzitter hiervan inzage op zijn smartphone.

Verzoeker herhaalt dat hij bekeerd is en op zijn YouTube-kanaal kritiek uit op de islam die door zowel de autoriteiten als de gemeenschap in Egypte als blasfemie wordt aanzien. In zijn verzoekschrift stelt hij hierover

dat bekeerlingen worden aanzien als verraders en dit dikwijls leidt tot sociale uitsluiting, bedreigingen en zelfs fysiek geweld.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker, door middel van de bij zijn aanvullende nota gevoegde stukken en de toelichting ter zitting, nieuwe elementen heeft aangebracht ter staving van zijn betrokkenheid bij het betrokken YouTube-kanaal en de daarop gepubliceerde inhoud. Deze stukken lijken erop te wijzen dat verzoeker daadwerkelijk religiekritische content heeft verspreid en dat dit kanaal een publiek bereik heeft.

Tegelijk stelt de Raad vast dat het administratief dossier geen actuele en specifieke landeninformatie bevat met betrekking tot de behandeling van afvalligen van de islam en bekeerlingen tot het christendom in Egypte, noch omtrent de mogelijke risico's voor personen die zich publiekelijk kritisch uitlaten over de islam.

In het licht van de door verzoeker bijgebrachte nieuwe stukken en toelichtingen, en gelet op het ontbreken van relevante en actuele informatie in het administratief dossier, acht de Raad een verder onderzoek noodzakelijk.

Niettegenstaande de verwerende partij in kennis werd gesteld van verzoekers verzoekschrift en aanvullende nota, is zij ter terechtzitting niet verschenen of vertegenwoordigd. Zij heeft aldus geen standpunt ingenomen met betrekking tot een eventuele vrees voor vervolging omwille van verzoekers beweerde profiel.

De Raad meent dat een verdere analyse van bovenstaande elementen is vereist om op correcte wijze de geloofwaardigheid en aannemelijkheid van verzoekers voorgehouden profiel en zijn daarop gebaseerde vrees voor vervolging te kunnen beoordelen. Daarbij hoort een beoordeling van de inhoudelijke en formele kenmerken van de voorgelegde stukken. Ook lijkt het aangewezen om verzoeker hierover nader te horen in het kader van een persoonlijk onderhoud, nu de terechtzitting van de Raad daarvoor niet geschikt is.

Gelet op het geheel van de nieuwe stukken, de grenzen van de ondervraging ter terechtzitting en het gebrek aan verdere onderzoeksbevoegdheid, verkeert de Raad in de onmogelijkheid om nadere duiding te krijgen omtrent de waarachtigheid en bewijswaarde van de stukken die verzoeker aanreikt alsook om de geloofwaardigheid en gegrondheid van zijn beweerde profiel en zijn beweerde vrees voor vervolging op een gedegen wijze te onderzoeken.

7. De Raad wijzigt, gelet op wat voorafgaat, zijn standpunt van de beschikking van 2 december 2025.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van een verdere onderzoeks-bevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep dat voldoet aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeks-maatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 27 februari 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO